

NURMIJÄRVEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

Nurmijärven kunnanvaltuusto hyväksynyt 20.6.2012 § 63

Voimaantulo 1.9.2012

SISÄLLYSLUETTELO

1 LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	2
1 §	Soveltamisala ja tavoite	2
2 §	Ympäristönsuojelumääräysten valvonta	2
3 §	Määritelmät	2
2 LUKU	JÄTEVEDET	2
4 §	Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella olevilla pohjavesi- ja ranta-alueilla	2
5 §	Jätevesien käsittelyn puhdistustaso suuremmissa yksiköissä	3
6 §	Viemäriverkoston ulkopuolisten jätevesijärjestelmien vähimmäissuojaetäisyydet	3
7 §	Yritysten ja teollisuuden jätevedet	4
8 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset	4
9 §	Lumen vastaanottoaikat	4
3 LUKU	JÄTTEET	4
10 §	Eräiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa	4
11 §	Jätteiden polttaminen kiinteistöllä	5
12 §	Kompostointi ja kuivakäymälät	5
13 §	Puhdistamolietteen ja lieteseoksen käyttö	6
4 LUKU	PÖLY, SAVU JA HAJU ULKOTILOISSA	6
14 §	Lämmityslaitteistot	6
15 §	Rakennus-, kunnostus-, kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt	6
5 LUKU	MELU JA TÄRINÄ ULKOTILOISSA	7
16 §	Tiedotusvelvollisuus	7
17 §	Ilmoitusvelvollisuus	7
18 §	E erityisen häiritsevä melu ja tärinä yöaikaan	8
19 §	Äänentoistolaitteiden käyttö	8
6 LUKU	MAATALOUS JA ELÄINTEN PITO	8
20 §	Lannan, lietalannan ja virtsan levitys	8
21 §	Hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden vesiensuojelliset vähimmäissuojaetäisyydet	9
7 LUKU	POLTTOAINEET JA MUUT KEMIKAALIT	9
22 §	Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesi- ja ranta-alueilla	9
23 §	Öljy- ja polttoainesäiliöiden määräaikaistarkastukset	9
24 §	Käytöstä poistetun säiliön käsittely	9
8 LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	10
25 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	10
26 §	Tiedonantovelvollisuus	10
27 §	Voimaantulo	10

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Soveltamisala ja tavoite

Ympäristönsuojelulain (86/2000) täytäntöön panemiseksi on Nurmijärven kunnassa noudatettava näitä ympäristönsuojelumääräyksiä. Määräykset ovat voimassa koko kunnan alueella, jollei muualla näissä määräyksissä toisin määrätä.

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista siten kuin ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:ssä on säädetty.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden määräysten ohella ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Tällaisia kunnallisia määräyksiä ovat muun muassa rakennusjärjestys, jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys sekä eräiltä osin kaavamääräykset. Muita huomioitavia määräyksiä ovat esimerkiksi vesioikeuden antamat vedenottamoiden suoja-alueääräykset.

Määräyksistä noudatetaan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten valvonta

Määräysten noudattamista valvoo kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Nurmijärven kunnassa toimii Nurmijärven ympäristölautakunta.

3 § Määritelmät

Taajaan rakennetuilla alueilla tarkoitetaan alueita, joilla on voimassa maankäyttö- ja rakennuslain mukainen asemakaava.

Pohjavesialueilla tarkoitetaan tärkeitä tai yhdyskunnan vedenhankintakäyttöön soveltuvia pohjavesialueita (I ja II luokan alueet).

Ranta-alueilla tarkoitetaan vesiensuojelun kannalta tärkeitä liitetaulukossa 1 esitettyjä alueita (Liitetaulukko 1).

2 LUKU JÄTEVEDET

4 § Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella olevilla pohjavesi- ja ranta-alueilla

Pohjavesialueilla jätevesien käsittelyjärjestelmien tulee olla rakenteiltaan tiiviitä. Vesikäymäläjätevesien johtaminen tai imeyttäminen pohjavesialueelle on kielletty, vaikka jätevedet olisi puhdistettu. Harmaiden vesien imeyttäminen pohjavesialueelle on kielletty, vaikka jätevedet olisi puhdistettu. Harmaat vedet on kuitenkin mahdollista johtaa pohjavesialueelle muuten paitsi imeyttämällä puhdistuksen jälkeen. Pohjavesialueella voidaan esimerkiksi kaikki puhdistetut jätevedet johtaa jätevesiputkessa alueen ulkopuolelle tai vesikäymäläjätevedet kerätä umpisäiliöön ja har-

maat vedet johtaa asianmukaiseen puhdistusjärjestelmään ja siitä edelleen avo-ojaan.

Vesikäymäläjätevesien johtaminen tai imeyttäminen ranta-alueelle on kielletty, vaikka jätevedet olisi puhdistettu. Vesikäymälän rakentaminen ranta-alueella sijaitsevaan vapaa-ajanasuntoon on kielletty, jollei rakenna umpisäiliötä. Jätevesien jako- tai imeytysputkistot tulee sijoittaa 1,5 metriä vuotuisen keskivedenpinnan yläpuolelle.

Suunniteltaessa ja toteutettaessa jätevesijärjestelmää pohjavesi- tai ranta-alueelle, tulee järjestelmän puhdistustason olla sellainen, että jätevesistä aiheutuva kuormitus vähenee

- orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia
- kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja
- kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia

verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

5 § Jätevesien käsittelyn puhdistustaso suuremmissa yksiköissä

Jätevesien käsittelyjärjestelmällä, joka ei edellytä ympäristönsuojelulain 28 §:n nojalla ympäristölupaa, mutta asukasvastineluku on yli 20, on oltava nimetty jätevesijärjestelmän asianmukaisesta käytöstä ja huollosta vastaava henkilö.

6 § Viemäriverkoston ulkopuolisten jätevesijärjestelmien vähimmäissuojaetäisyydet

Jätevesijärjestelmän sekä puhdistetun jäteveden purkupaikan sijainnin kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä. Etäisyydet riippuvat tontin ja sen lähiympäristön olosuhteista sekä siitä, onko vesikäymäläjätevedet sisällytety muiden jätevesien joukkoon.

Kohde	Vähimmäisetäisyys (m)
Talousvesikaivo tai lämpökaivo *)	
- huonosti läpäisevä maaperä	20 – 50
- hyvin läpäisevä maaperä	30 – 50
Vesistö	5 - 20
Tie, tontin raja **)	5
Suojakerros ylimmän pohjavedenpinnan yläpuolella	
- maasuodatuksessa	0,25 – 0,5
- imeytyksessä	1 – 2

*) Jätevesien käsittelyjärjestelmä ja puhdistetun jäteveden purkupaikka on sijoitettu pohjaveden virtaussuunta ja maaston topografiset ominaisuudet huomioon ottaen talousvesikaivon tai lämpökaivon alapuolelle.

***) Tarvitaan lupa naapurilta tai tienpitäjältä vesien johtamiseen esimerkiksi raja-ojaan ja vesistä ei saa aiheutua hygieenistä haittaa tai riskiä. Etäisyydestä voi-

daan poiketa, jos naapuri antaa suostumuksensa.

7 § Yritysten ja teollisuuden jätevedet

Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevalla kiinteistöllä muodostuvat jätevedet ovat määrältään ja koostumukseltaan rinnastettavissa tavanomaiselta asuinkiinteistöltä muodostuviin jätevesiin, eikä niiden johtaminen edellytä ympäristönsuojelulain 28 §:n mukaan ympäristölupaa, tulee niiden osalta noudattaa edellä olevan lisäksi näitä määräyksiä.

Öljyjä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen sekä muiden em. aineita laitospäisesti käsittelevien kiinteistöjen jätevedet tulee ennen viemäriin johtamista esikäsitellä asianmukaisissa öljyn-, hiekan- ja/tai rasvanerotimissa. Uudet erotinlaitteistot on varustettava tyhjennystarpeen ilmaisevalla hälytinlaitteistolla. Kiinteistön haltijan on huolehdittava näiden erotuslaitteistojen tyhjennyksestä, huollosta ja toiminnasta. Hiekan-, öljyn- ja rasvanerotuskaivojen liettilat on tyhjennettävä vähintään kerran vuodessa ja aina tarvittaessa. Tyhjenetty liete tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu muilla kuin liuotinpesuaineilla on sallittu tavanomaisessa asumiskäytössä olevalla kiinteistöllä, mikäli pesuvedet voidaan johtaa viemäriin tai imeyttää maahan siten, ettei niistä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.

Pohjavesialueilla ja ranta-alueilla sijaitsevilla kiinteistöillä ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Pesuvedet tulee johtaa hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen viemäriin tai muuhun erikseen hyväksytyyn käsittelyyn.

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Pesuvedet tulee johtaa hiekan- ja öljynerotuskaivojen kautta yleiseen viemäriin tai muuhun erikseen hyväksytyyn käsittelyyn.

9 § Lumen vastaanottopaikat

Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueille, ranta-alueille ja vesistöön on kielletty.

3 LUKU JÄTTEET

10 § Eräiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa

Maarakentamisessa voidaan käyttää puhtaita mineraalisia ja muita käyttötarkoitukseen soveltuvia jäte-eriä vähäisessä määrin korvaamaan luonnonaineksia. Sijoittajan on oltava selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haittomuudesta.

Jätteen sijoittamisesta on ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen sijoittamista.

Sijoittaminen voidaan tehdä seuraavin edellytyksin:

- materiaali ei sisällä ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita, eikä aiheuta muutakaan haittaa tai vaaraa ympäristölle
- materiaali ei sisällä betoniterästä (betonijäte)
- materiaali on murskattu käyttötarkoitukseen sopivaksi
- sijoituspaikka ei ole pohjavesialueella ja etäisyys kaivoon on vähintään 30 metriä
- sijoituspaikka ei ole rakennuksen alla tai putkikaivannossa ja
- jätteen sijoittamiselle on kiinteistön omistajan ja haltijan hyväksyntä

Kiinteistön haltijan vaihtuessa jätteen käytöstä maarakentamisessa on annettava tieto uudelle haltijalle.

Ammattimainen tai laitospäinen jätteenkäsittely ja jätteen hyödyntäminen vaativat aina ympäristöluvan tai ilmoituksen.

11 § Jätteiden polttaminen kiinteistöllä

Jätteiden polttaminen on kielletty.

Kiinteistön lämmityksen yhteydessä saa kuitenkin polttaa muun kiinteän polttoaineen joukossa käsittelemätöntä, puhdasta puujätettä sekä vähäisessä määrin puhdasta ja kuivaa paperia, pahvia ja kartonkia.

Taajaan rakennettujen alueiden ulkopuolella saa puutarhan hoidossa, maa- ja metsätaloudessa sekä puistojen hoidossa syntyviä myrkyttömiä ja poltettavaksi kelpaavia kuivia jätteitä, kuten olkia, risuja ja hakkuutähteitä, polttaa avopolttona vähäisessä määrin. Polttamisen edellytyksenä on, ettei siitä aiheudu haittaa naapureille tai ympäristölle.

Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisystä määrätään 14 §:ssä.

12 § Kompostointi ja kuivakäymälät

Kompostia ei saa sijoittaa viittätoista (15) metriä lähemmäksi talousvesikaivoa tai vesialuetta eikä ilman naapurin suostumusta viittä (5) metriä lähemmäksi tontin rajaa.

Käymäläjäte on kerättävä, varastoitava ja kompostoitava asianmukaisessa, tarkoitukseen suunnitellussa tiivispohjaisella alustalla varustetussa kompostointilaitteessa. Käymäläjätettä tai sen sisältämiä ravinteita ei saa päästää vesistöön tai ojaan ja muutkin vuodot on ehkäistävä siten, että pohjavesien pilaantumista ei aiheudu.

13 § Puhdistamolietteen ja lieteseoksen käyttö

Yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvän tai muun vastaavanlaatuisen lietteen tai siitä valmistetun lieteseoksen käyttö maanparannusaineena on kielletty pohjavesialueella.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille tulee jättää maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30 – 100 metrin levyinen suojavyöhyke, jolle ei levitetä puhdistamolietettä tai lieteseosta.

Vesistöjen rantaan ja valtaojien varsille tulee jättää vähintään 10 metrin levyinen suojavyöhyke, jolle ei levitetä puhdistamolietettä tai lieteseosta.

4 LUKU PÖLY, SAVU JA HAJU ULKOTILOISSA

14 § Lämmityslaitteistot

Kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä ei saa polttaa sellaisia aineita, joiden palaessa savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea ja hajuja tai ympäristölle tai terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista. Tällaisia aineita ovat mm. paine- ja pintakäsitelty puutavara, kostea tai tuore puuaines, vaneri, lastulevy, muovit sekä haitallisia päästöjä aiheuttavat polttoaineet.

Lämmityslaitteistot on säädettävä, huollettava ja niitä on käytettävä siten, että päästöistä ei aiheudu haittaa terveydelle tai yleiselle viihtyvyydelle eikä muutakaan haittaa ympäristölle.

15 § Rakennus-, kunnostus-, kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä on huolehdittava siitä, että toiminnasta aiheutuva pöly, liuotinhöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät aiheuta haittaa tai vaaraa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle.

Murskaus- ja louhintatyö on tehtävä siten, että pölyäminen on mahdollisimman vähäistä. Porauslaitteet ja murskausyksiköt on pölyn ympäristöön leviämisen estämiseksi varustettava riittävän tehokkailla pölynestolaitteilla. Murskauslaitteistot on sijoitettava siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän. Murskauslaitteistot on pyrittävä sijoittamaan siten, että ympäröivät varastokasat ja rakennelmat rajoittavat melun leviämistä.

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä kastelemalla tai muulla yhtä tehokkaalla tavalla.

Lehtipuhaltimia ja vastaavia pölyä herkästi nostattavia työvälineitä ei saa käyttää pihojen ja vastaavien alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotöihin, mikäli käytöstä aiheutuu pölyämistä.

Lehtipuhaltimen käyttö hiekoitushiekan poistamiseen on kielletty. Taajaan rakennetuilla alueilla lehtipuhaltimen käyttö on kokonaan kielletty maaliskuusta, huhtikuusta ja toukokuussa.

Melua tai tärinää aiheuttavissa kunnostustöissä on lisäksi huomioitava mitä 5 luvussa määrätään.

5 LUKU MELU JA TÄRINÄ ULKOTILOISSA

16 § Tiedotusvelvollisuus

Erityistä melua tai tärinää aiheuttavien toimintojen ja tapahtumien järjestäjien on kirjallisesti tiedotettava teettämästään toimenpiteestä tai järjestämästään tapahtumasta melun tai tärinän vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille sekä muille sellaisille kohteille, joille saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä. Pykälän 18 osalta tiedotusvelvollisuus ei koske sellaisia toimenpiteitä ja töitä, jotka eivät ole etukäteen tiedossa.

17 § Ilmoitusvelvollisuus

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle hyvissä ajoin, kuitenkin vähintään 30 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista.

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavista toiminnoista:

1. louhinta ja lyöntipaalaus sekä niihin liittyvä erityistä melua tai tärinää aiheuttavia työvaiheita sisältävä oheistyö, jota tehdään arkisin klo 7.00 – 18.00 ja jonka yhteiskesto on enintään 10 työpäivää
2. ammattimainen purkaminen, korjaaminen tai niihin rinnastettava tilapäinen työ, jossa erityistä melua tai tärinää aiheuttavia työvaiheita tehdään arkisin klo 7.00 – 22.00 ja jossa erityistä melua tai tärinää aiheuttavien työvaiheiden yhteiskesto on enintään 10 työpäivää
3. tilapäinen melua aiheuttava tapahtuma, joka järjestetään torilla, urheilukentällä tai muussa yleisökäyttöön tarkoitettussa paikassa:
 - ulkoilmakonsertti, urheilu-, huvi- tai näytöstilaisuus tai muu suuri yleisötapahtuma, jossa käytetään äänenvahvistimia klo 7.00 – 22.00 (moottoriurheilukilpailuista tulee kuitenkin tehdä ilmoitus)
 - ilotulitus
 - lentonäytös tai tilapäinen yleisölennäytys, johon kuuluu enintään kymmenen laskua tai nousua

Edellä mainittujen aikojen ulkopuolella tapahtuvasta erityistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

18 § Erityisen häiritsevä melu ja tärinä yöaikaan

Erityisen häiritsevää tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö sekä muut erityisen häiritsevää tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavat toiminnot on kielletty asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille melusta tai tärinästä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä, yöaikaan klo 22.00 – 7.00.

Edellä mainittu ei koske:

1. liikenneväylien, yleisten paikoitusalueiden ja liikenteen ohjauslaitteiden kunnossa- ja puhtaanapitotöitä
2. vesijohto-, viemäri-, sähkö-, puhelin-, kaasujohto- ja muun sellaisen verkoston kiireellisiä korjaustöitä
3. vaikeiden lumiolosuhteiden vallitessa yksityisten kulkuväylien ja paikoitusalueiden kunnossa- ja puhtaanapitotöitä, lukuun ottamatta lumen kuormausta ja pois kuljetusta
4. maa- ja metsätalouteen liittyviä olosuhteiden vuoksi välttämättömiä töitä
5. jätteen keräystä arkisin klo 6.00 – 7.00
6. poikkeuksellisista tilanteista johtuvia töitä, jos ne ovat suuremman vahingon välttämiseksi tarpeen
7. toimintaa, jota koskevassa ympäristönsuojelulain 60 §:n perusteella tehdyssä päätöksessä määrätään toisin.

19 § Äänentoistolaitteiden käyttö

Äänentoistolaitteet on säädettävä siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän. Melulähteet on pyrittävä sijoittamaan siten, että melu suuntautuu pois päin lähimmistä häiriytyvistä kohteista ja siten, että lähirakennukset tai rakennelmat rajoittavat melun leviämistä.

6 LUKU MAATALOUS JA ELÄINTEN PITO

20 § Lannan, lietelannan ja virtsan levitys

Karjan lietelannan ja virtsan levittäminen on kielletty pohjavesialueella ja tulvanalaisilla alueilla.

Talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille tulee jättää maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30 – 100 metrin levyinen suojavyöhyke, jolle ei levitetä kotieläinten lantaa tai virtsaa.

Vesistöjen rantaan ja valtaojien varsille tulee jättää vähintään 10 metrin levyinen suojavyöhyke, jolle ei levitetä kotieläinten lantaa tai virtsaa.

21 § Hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden vesiensuojelliset vähimmäissuoja- etäisyydet

Hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden sijainnin kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia tontin ja sen lähiympäristön olosuhteista riippuvia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäisetäisyys (m)
Talovesikaivo tai lämpökaivo	30 – 100
Vesistö *)	20 – 50
Valtaoja	10 – 50

*) Ulkoilu- ja harjoittelualueita ei saa sijoittaa tulvanalaisille alueille, eikä voimakkaasti viettäville rannoille.

7 LUKU POLTTOAINEET JA MUUT KEMIKAALIT

22 § Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesi- ja ranta-alueilla

Uudet polttoaine- ja kemikaalisäiliöt on sijoitettava maan päälle tai sisätiloihin. Ulkona sijaitsevat polttoaine- ja kemikaalisäiliöt tulee varustaa kaksoisvaipparakenteella tai tiiviillä suoja-altaalla. Lisäksi sadevesien pääsy suoja-altaaseen tulee estää. Säiliöt tulee lisäksi varustaa ylitäytön estävällä järjestelmällä ja lapon estävällä laitteella. Säiliöiden tulee olla lukittuja.

23 § Öljy- ja polttoainesäiliöiden määräaikaistarkastukset

Kaikki öljysäiliöt tulee kiinteistön haltijan tai omistajan toimesta tarkastuttaa valtuutetulla tarkastajalla vähintään kerran kymmenessä vuodessa tai tarkastuksella todetun kuntoluokituksen mukaisesti. Pohjavesialueella sijaitsevat maanalaiset säiliöt tulee tarkastuttaa annettujen säädösten mukaisesti. Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja pyydettyessä esitettävä ympäristönsuojeluviranomaiselle.

24 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Käytöstä poistetut öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöt on puhdistettava tarkastusliikkeen toimesta. Sekä säiliöt että puhdistuksessa syntyvät jätteet on toimitettava asianmukaiseen käsittelyyn. Käytöstä poistetut maanalaiset säiliöt on aina kaivettava ylös. Pelastusviranomaiselle on tehtävä ilmoitus säiliön käytöstä poistamisesta.

Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa asianmukaisesti puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella sortumisvaaran ehkäisemiseksi sekä huolehdittu siitä, ettei putoamisvaaraa säiliöön ole. Säiliöiden täyttö- ja ilmaputket on kuitenkin poistettava.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa on haltijan annettava tieto maassa olevasta säiliöstä uudelle haltijalle.

Mikäli maaperässä havaitaan öljyä, siitä on ilmoitettava pelastuslaitokselle ja ympäristönsuojeluviranomaiselle.

8 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta myöntää yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

26 § Tiedonantovelvollisuus

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on annettava pyydettyä kunnan valvontaviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

27 § Voimaantulo

Nämä ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1. päivänä syyskuuta 2012.

LIITETAULUKKO 1. Ranta-alueet Nurmijärven kunnan alueella

Järvi	Ranta-alue (m)
Herustenjärvet	100 – 150
Vaaksinjärvi	100 – 150
Valkjärvi	150 – 200
Sääksjärvi	150 – 200
Lampi	Ranta-alue (m)
Järvilampi	100 – 150
Lehmälampi	100 – 150
Sorsalammi	100 – 150
Vierikka	100 – 150
Joki	Ranta-alue (m)
Härkälänjoki	50 – 100
Kyläjoki	50 – 100
Lepsämänjoki	50 – 100
Luhtajoki	50 – 100
Palojoki	50 – 100
Vantaanjoki	50 – 100

NURMIJÄRVEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

SISÄLLYSLUETTELO

1 LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	2
1 §	Soveltamisala ja tavoite	2
2 §	Ympäristönsuojelumääräysten valvonta	2
3 §	Määritelmät	3
2 LUKU	JÄTEVEDET	3
4 §	Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella olevilla pohjavesi- ja ranta-alueilla	4
5 §	Jätevesien käsittelyn puhdistustaso suuremmissa yksiköissä	4
6 §	Viemäriverkoston ulkopuolisten jätevesijärjestelmien vähimmäissuojaetäisyydet	4
7 §	Yritysten ja teollisuuden jätevedet	5
8 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset	5
9 §	Lumen vastaanottopaikat	6
3 LUKU	JÄTTEET	6
10 §	Eräiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa	6
11 §	Jätteiden polttaminen kiinteistöllä	6
12 §	Kompostointi ja kuivakäymälät	7
13 §	Puhdistamolietteen ja lieteseoksen käyttö	7
4 LUKU	PÖLY, SAVU JA HAJU ULKOTILOISSA	7
14 §	Lämmityslaitteistot	7
15 §	Rakennus-, kunnostus-, kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt	8
5 LUKU	MELU JA TÄRINÄ ULKOTILOISSA	8
16 §	Tiedotusvelvollisuus	8
17 §	Ilmoitusvelvollisuus	8
18 §	Erityisen häiritsevä melu ja värinä yöaikaan	9
19 §	Äänentoistolaitteiden käyttö	9
6 LUKU	MAATALOUS JA ELÄINTEN PITO	9
20 §	Lannan, lietelannan ja virtsan levitys	9
21 §	Hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden vesiensuojelliset vähimmäissuojaetäisyydet	10
7 LUKU	POLTTOAINEET JA MUUT KEMIKAALIT	10
22 §	Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesi- ja ranta-alueilla	10
23 §	Öljy- ja polttoainesäiliöiden määräaikaistarkastukset	10
24 §	Käytöstä poistetun säiliön käsittely	10
8 LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	11
25 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	11
26 §	Tiedonantovelvollisuus	11
27 §	Voimaantulo	11

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

Näissä perusteluissa on käytetty säädösaineistona pääasiassa ympäristönsuojelulakia (YSL, 86/2000). Lisäksi on käytetty ympäristönsuojelulain esitöitä, kuten hallituksen esitystä ympäristönsuojelulain ja sen yksityiskohtaisia perusteluja (HE 84/1999 vp). Osa perusteluista perustuu yleiseen soveltamiskäytäntöön sekä yleiseen ympäristönsuojelutietoon ja kokemukseen.

1 § Soveltamisala ja tavoite

Kunnalla on mahdollisuus antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa taikka 30.3, 62 tai 78.2 §:n mukaista ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. (YSL 19.1 §)

Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Määräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön hajapäästöluonteista pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Ympäristönsuojelumääräyksillä täsmennetään ja tarkennetaan ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen säännösten tulkintaa kunnan paikallisten olosuhteiden edellyttämällä tavalla. Ympäristönsuojelulain 19.2 §:ssä on lueteltu ne asiat, joista kunnan ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia. (HE 84/1999 vp, 19 §:n yksityiskohtaiset perustelut)

Ympäristönsuojelulain lisäksi muussa ympäristönsuojelulainsäädännössä, samoin kuin muun lainsäädännön sektoreilla on ympäristön pilaantumisen ehkäisyyn liittyvää lainsäädäntöä. Tällaisia lainsäädännön sektoreita ovat mm. maankäyttö- ja rakennus-, jäte-, vesi- sekä terveydensuojelulainsäädäntö. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset ovat lakeja ja asetuksia alemmanasteinen normi, joten ne eivät voi olla ristiriidassa ylemmänasteisten normien kanssa.

Ympäristönsuojelumääräys syrjäytyy, jos myöhemmin annetaan ylemmänasteinen normi samasta asiasta. Määräys ei voi siten lieventää esim. ilman ja vesien suojelemiseksi asetettuja päästönormeja ja toisaalta niiden kiristämiseksi on osoitettava riittävät paikallisista olosuhteista johtuvat perusteet.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkiassa samantasoisia muiden kunnallisten määräysten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä mahdollisesti annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnan määräyksessä. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty siihen, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tulisi.

Kunnan muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa, kaavamääräystä antaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä ko. asiassa on ympäristönsuojelumääräyksillä säädetty siten, ettei päätösten ja määräysten välillä ole ristiriitaa.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten valvonta

Kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomaiseksi määrätty toimielin.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallintopakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään.

3 § Määritelmät

Lain edellyttämällä tavalla määräysten valmistelussa on kiinnitetty huomiota Nurmijärven paikallisiin olosuhteisiin, joita ovat mm. Nurmijärven vesistöalueet, Nurmijärven alueella olevat pohjavesialueet ja Nurmijärven maaperäolosuhteet. Kunnan suurimmat taajamat Kirkonkylä, Klaukkala ja Rajamäki ovat kaupunkimaisia asutuskeskuksia. Kolmen päätaajaman lisäksi kunnassa on näitä pienempi taajama Röykkä sekä maaseutumaisia kyliä keskuksineen. Kylistä löytyy yhä perinteistä maalaismaisemaa ja Nurmijärven yleisilme on luonnonläheinen ja pientalovaltainen.

Terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyisyyden parantamiseksi annetaan taajaan rakennetuilla alueilla määräyksiä jätteiden polttamisesta ja lehtipuhaltimien käytöstä. Taajaan rakennettuun alueeseen kuuluvat alueet, joilla on voimassa maankäyttö- ja rakennuslain mukainen asemakaava.

Ympäristöhallinto on kartoittanut ja luokitellut Nurmijärven kunnan alueella sijaitsevat pohjavesialueet. Pohjavesialueiden pilaantumisriskin vuoksi kunnan tärkeillä ja vedenhankintakäyttöön soveltuvilla pohjavesialueilla (I ja II luokka) annetaan erityisiä määräyksiä. Ne koskevat talousjätevesien käsittelyä, ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesua, lumen vastaanottoa paikkojen sijoittamista, jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa, käymäläjätteen käsittelyä, puhdistamolietteen ja lieteseoksen käyttöä, karjan lietelannan ja virtsan levittämistä, lantapatterin perustamista sekä polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytystä.

Ranta-alueilla annetaan vesiensuojelun vuoksi määräyksiä talousjätevesien käsittelystä, ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta, lumen vastaanottoa paikkojen sijoittamisesta sekä polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytyksestä. Ranta-alueilla tarkoitetaan vesiensuojelun kannalta tärkeitä liitetaulukossa 1 esitettyjä alueita. Ranta-alue ulottuu liitetaulukon 1 mukaisesti 50 – 200 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Sääksjärvelle ja Valkjärvelle on määritelty muita vesistöjä leveämpi ranta-alue järvien suuren virkistyskäytön, Valkjärven rehevöityneisyyden sekä Sääksjärven herkkyyden ja Natura-aluearjauksen takia. Ranta-alueita määriteltäessä on myös huomioitu vesistöjen ranta-alueiden maankäyttö.

2 LUKU JÄTEVEDET

Kunnan yleisiä ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia (YSL 19.2 k.1). Määräykset voisivat koskea jätevesien puhdistusmenetelmiä tai etäisyysvaatimuksia tietyn vesistön ranta-alueella, ajoneuvojen pesun rajoittamista tietyillä alueilla ja öljynerotuskaivojen edellyttämistä pesupaikoilla sekä muita vastaavantapaisia seikkoja (HE 84/1999 vp, 19 §:n yksityiskohtaiset perustelut).

Kunnan yleiset ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteesseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon. (YSL 19.2 k.4)

Talousjätevesien käsittelyä varten kiinteistöllä tulee olla jätevesien käsittelyjärjestelmä, jonka tulee soveltua käyttökohteeseensa ottaen huomioon kiinteistön käytöstä aiheutuva käsittelemättömän talousjäteveden kuormitus, muun jätevesijärjestelmän ominaisuudet, ympäristön pilaantumisen vaara ja ympäristöolosuhteet, kuten kiinteistön sijainti ranta-alueella taikka tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella. (YSL 27 c §)

Ympäristövaliokunnan mukaan sääntelyn tarkoituksena on selventää lain teknologianeutraalia lähestymistapaa, jonka mukaan mikä tahansa soveltuva laite tai menetelmä on lähtökohtaisesti hyväksyttävissä. Olennaista on soveltuvuus kiinteistölle ottaen huomioon kiinteistön käytöstä aiheutuva kuormitus, jätevesijärjestelmän ominaisuudet, ympäristön pilaantumisen vaara ja ympäristöolosuhteet, kuten kiinteistön sijainti ranta-alueella taikka tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella. Valiokunta korostaa, että soveltuvan jätevesien käsittelyjärjestelmän arviointi edellyttää lopulta kuitenkin aina kiinteistökohtaista arviointia lain säännösten perusteella. (Ympäristövaliokunnan mietintö 18/2010 ympäristönsuojelulain yksityiskohtaisiksi perusteluiksi)

Ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkillä alueilla annetaan Valtioneuvoston asetuksen ta-

lousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (jätevesiasetus, 209/2011) 4 §:ssä. Kyseisen pykälän mukaan alueella, jota koskevat ympäristönsuojelulain 19 §:n nojalla annetut kunnan ympäristönsuojelumääräykset ympäristöön johdettavien jätevesien enimmäiskuormituksesta, tulisi talousjätevesien puhdistustason olla sellainen, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen. Kun vesikäymälävedet johdetaan umpisäiliöön tai vesikäymäläjätevesiä ei kiinteistöllä synny, niin harmaiden jätevesien käsittelyjärjestelmän tulee olla sellainen, että jätevesistä aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 83 % ja kokonaisfosforin osalta 18 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömien harmaiden jätevesien kuormitukseen.

4 § Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella olevilla pohjavesi- ja ranta-alueilla

Pohjavesialueet ovat pilaantumisvaaraltaan herkkiä alueita, joilla on tarpeen antaa erityisiä jäteveden käsittelyä ja johtamista koskevia määräyksiä, joilla pyritään turvaamaan alueen olemassa olevaa tai tulevaa laajempaa vedenhankintakäyttöä. Jätevesien käsittelyjärjestelmät eivät takaa jätevesien mikrobiologista puhdistumista, jonka vuoksi pohjaveden hygieenisen laadun turvaamiseksi on puhdistettujenkin vesikäymälävesien johtaminen pohjavesialueelle perusteltua kieltää. Edellä mainituista syistä ja pohjavesialueiden maaperän hyvästä vedenläpäisevyydestä johtuen, on niillä lisäksi perusteltua kieltää puhdistettujenkin jätevesien imeyttäminen ja edellyttää jätevesijärjestelmiin tiiviitä rakenteita. Määräykset on annettu jätevesien käsittelyjärjestelmien suhteen teknologianeutraalilla tavalla, mutta niiden selventämiseksi on perusteltua antaa käytännön esimerkkejä mahdollisista toteutustavoista.

Näiden ympäristönsuojelumääräysten 3 §:ssä määritellyt ranta-alueet ovat vesiensuojellisesti tärkeitä alueita, joilla on tarpeen antaa erityisiä jäteveden käsittelyä koskevia määräyksiä. Näiden alueiden jätevesien käsittelyä ja johtamista koskevilla määräyksillä edesautetaan valtakunnallisia vesien hyvän tilan saavuttamisen tavoitteita. Puhdistettujenkin vesikäymäläjätevesien johtaminen tai imeyttäminen ranta-alueelle on perusteltua kieltää, koska suurin osa talousjäteveden vesiä kuormittavista ravinteista on vesikäymäläjätevesissä ja jätevesijärjestelmissä voi olla puhdistustehoon vaikuttavia suunnittelu- tai rakennusvirheitä ja pitkäaikaisia häiriöitä. Lisäksi kiinteistökohtaisten jätevesijärjestelmien käytössä ja huollossa voi olla puutteita. Edellyttämällä jätevesien jako- tai imeytysputkistot sijoitettaviksi 1,5 metriä vuotuisen keskivedenpinnan yläpuolelle estetään jätevesien suora pääsy vesistöön esimerkiksi tulva-aikana.

Pohjavesialueelle tai ranta-alueelle kuormitusta aiheuttavalle jätevesijärjestelmälle määrätty puhdistustason suunnittelu- ja toteuttamisperiaate noudattaa jätevesiasetuksen 4 §:ssä säädettyä ohjeellista puhdistustasoa pilaantumiselle herkillä alueilla.

5 § Jätevesien käsittelyn puhdistustaso suuremmissa yksiköissä

Jätevesiasetusta sovelletaan niiden kiinteistöjen jätevesien käsittelyyn, joita ei liitetä viemäriverkoston ja joilta ei edellytetä ympäristölupaa. Lupakynnyksen alapuolelle voi jäädä suurempia jäteveden käsittelyjärjestelmiä, joilla käsiteltävä jätevesi ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaa asumisessa syntyvää jätevettä. Tällaiset jätevesien käsittelyjärjestelmät aiheuttavat käsiteltävän jäteveden suuremman määrän vuoksi enemmän pistekuormitusta, jonka vuoksi niiden asianmukainen toiminta on erityisen tärkeää turvata nimetyin vastuuhenkilön kautta.

6 § Viemäriverkoston ulkopuolisten jätevesijärjestelmien vähimmäissuojaetäisyydet

Ympäristön pilaantumisen ja pilaantumisvaaran ehkäisemiseksi on perusteltua määrätä jäteveden käsittelyjärjestelmän ja puhdistetun jäteveden purkupaikan vähimmäissuojaetäisyyksistä kohteisiin, jotka ovat muun muassa talousveden laadun turvaamisen ja naapurille mahdollisesti kohdistuvien haittojen kannalta tärkeitä.

Jätevesijärjestelmän ja puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamiseen soveltuvan paikan löytäminen kiinteistöllä edellyttää kuitenkin aina paikan päällä tehtävää tapauskohtaista tontin ja sen

lähiympäristön olosuhteet sekä jätevesijärjestelmän ominaisuudet huomioon ottavaa asiantuntijan arviointia, sillä jätevesien aiheuttamiin haittoihin vaikuttavat monet tekijät, kuten maa- ja kallioperän fysikaaliset, kemialliset ja topografiset ominaisuudet, kasvusto, lukuisat ilmastolliset tekijät sekä ihmisen maankäytön muodot ja intensiteetti.

Määrätyt etäisyydet ovat vähimmäissuojaetäisyyksiä, joita suurempia suojaetäisyyksiä voidaan ympäristön pilaantumisen ja pilaantumisvaaran ehkäisemiseksi tapauskohtaisesti tarvita, eikä etäisyyksiä tule esimerkiksi käyttää sellaisenaan uuden jäteveden käsittelyjärjestelmän tai puhdistetun jäteveden purkupaikan suunnitteluperusteena.

Uusiin, viemäriverkoston ulkopuolelle rakennettaviin kiinteistöihin suositellaan viemäröinnin järjestämistä siten, että sekä jätevesien yhteis- että erilliskäsittely ovat mahdollisia. Tutkimusten mukaan käymälävedet sisältävät valtaosan ympäristöä kuormittavista haitta-aineista. Johtamalla käymälävedet umpisäiliöön vähenee kiinteistökohtainen jätevesikuormitus huomattavasti. Siten käymälä- ja pesuvesien erottelu ja erilliskäsittely on ympäristöystävällisin ja suositeltava kiinteistökohtainen jäteveden käsittelyjärjestelmä.

7 § Yritysten ja teollisuuden jätevedet

Yritysten ja teollisuuden jätevesien käsittely ja johtaminen voi edellyttää ympäristölupaa, joka asia on selvitettävä aina tapauskohtaisesti. Tässä pykälässä annetuilla määräyksillä on tarkoitus määrätä ympäristölupaa tarvitsemattomien yritys- ja teollisuuskäytössä olevien kiinteistöjen jäteveden käsittelystä.

Viemäriin johdettavien vesien asianmukaisella esikäsittelyllä ehkäistään öljyjen, polttoaineiden, liuottimien ja rasvojen pääsyä maaperään ja vesiin. Lisäksi viemäriverkoston toiminnan ja jäteveden puhdistusprosessin toimivuuden kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista.

Varustamalla uudet erotinlaitteistot tyhjennystarpeen ilmaisevalla hälytinlaitteistolla ja huolehtimalla erotinlaitteistojen tyhjennyksestä, huollosta ja toiminnasta, voidaan ympäristöön kohdistuvia päästöjä sekä päästöriskejä ehkäistä. Hiekan-, öljyn- ja rasvanerotuskaivojen liettilöjen tyhjennyksistä muodostuvat lietteet tulee toimittaa käsiteltäväksi sellaiselle laitokselle, jolla on ympäristölupa käsitellä kyseistä jätettä.

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset

Pestäessä ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia muita laitteita liuottimia sisältävillä pesuaineilla voi pesuvesien johtamisesta maastoon tai sadevesiverkostoon aiheutua ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi on perusteltua kieltää hiilivetyjä, esim. teollisuusbenssiiniä tai lakkabensiiniä (mineraalitärpätti), sisältävien pesuaineiden käyttö muualla kuin asianmukaisella pesupaikalla, josta pesuvedet voidaan johtaa hiekan- ja öljynerottimen kautta yleiseen viemäriin tai muuhun erikseen hyväksytyyn käsittelyyn.

Ympäristön pilaantumisvaaran kannalta herkillä pohjavesialueilla on olemassa olevan tai tulevan laajemman vedenhankintakäytön turvaamiseksi perusteltua edellyttää ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien muiden laitteiden pesu tehtäväksi vain asianmukaisella pesupaikalla. Rajoitukset ovat perusteltuja myös ranta-alueilla vesistöjen laadun takaamiseksi.

Ammattimaisesta tai laajamittaisesta ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien muiden laitteiden pesemisestä syntyy paljon pesuainepitoista likaa sisältäviä jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön aiheuttaa pilaantumisen vaaraa. Tämän vuoksi kyseinen toiminta on perusteltua edellyttää tehtäväksi asianmukaisella pesupaikalla.

Viemäriverkoston toiminnan ja jäteveden puhdistusprosessin toimivuuden kannalta on tarpeen, että vedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Pestäessä autoja satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla, vesi sisältää yleensä vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Vesiä maaperään imeytettäessä tai maastoon johdettaessa on kui-

tenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei kyseisellä toiminnalla aiheuteta ympäristön pilaantumista tai haittaa naapurille, esimerkiksi pesuvesien valumista naapurikiinteistölle.

9 § Lumen vastaanottoaikat

Kaduilta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää ympäristön kannalta haitallisia aineita, kuten raskasmetalleja. Lumen läjittämisestä voi myös aiheutua roskaantumista. Lumen vastaanottoaika voi aiheutua merkittävää ympäristön pilaantumista, jos se sijoitetaan pohjavesialueelle, ranta-alueelle tai vesistöön tai jos lumen sulamisvedet johdetaan suunnittelemattomasti ympäristöön. Lumen vastaanottoaikat tuleekin sijoittaa ja toteuttaa siten, että sulamisvedet eivät aiheuta ympäristön pilaantumista tai roskaantumista.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittaja vastaa vaikutusten ennaltaehkäisystä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi.

3 LUKU JÄTTEET

Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat määräykset on annettu ensisijaisesti kunnan jätehuoltomääräyksissä (jätelaki, 1072/1993, 17 §). Ympäristönsuojelumääräyksissä on annettu sellaisia jätteitä koskevia määräyksiä, jotka ovat tarpeellisia ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistamiseksi ja vähentämiseksi (YSL 19.2 §).

10 § Eräiden jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa

Ammattimainen tai laitospäinen jätteenkäsittely ja jätteen hyödyntäminen vaativat aina ympäristöluvan tai valtioneuvoston asetuksen 591/2006 6 §:n mukaisen ilmoituksen. Määräys koskeekin sellaista eräiden vaarattomien jätteiden melko vähäistä hyödyntämistä, mihin ei tarvita ympäristölupaa. Puhtaiden mineraalisten jäte-erien lisäksi maarakentamisessa voidaan käyttää muita käyttötarkoitukseen soveltuvia jäte-eriä, esim. kumirouhetta. Jätteestä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä säädetään ympäristönsuojelulaisissa.

Määräyksessä todetaan em. lainkohtien mukaisesti, että jätettä saa käyttää vain, mikäli kyseessä on jätteen hyödyntäminen ja mikäli jätteen sijoittamisessa noudatetaan ympäristönsuojelulain ja jätelain vaatimuksia. Jätteen sijoittaminen maaperään sisältää aina riskin siitä, että hyödynnettävän aineen sijasta tai mukana maaperään sijoitetaan myös sekajätettä tai aineita, joilla on maaperää pilaava vaikutus. Sen jälkeen, kun alue on peitetty maa-aineksella, on mahdotonta valvoa, mitä maahan on sijoitettu. Näistä syistä pykälään on otettu määräys, jonka mukaan jätteen käytöstä maarakentamisessa on aina etukäteen ilmoitettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoituksen perusteella voidaan arvioida mahdollista ympäristöluvan (tai muun hyväksynnän) tarvetta ja antaa muutoinkin tarkempia ohjeita toimintaan sekä tarvittaessa kieltää toiminta.

Käytettävän jätteen tulee määräyksen mukaisesti olla maarakentamiseen teknisesti sopivaa eikä se saa sisältää ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita, jottei aiheuteta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Betoni- ja tiilijätteen osalta voidaan edellyttää liukoisuustestien tekemistä. Betoniterästä sisältävän betonijätteen sijoittamista maaperään ei voida hyväksyä, koska raudoista voi olla haittaa alueen myöhemmälle käytölle eikä betoniterästä voida pitää teknisesti maarakennuskäyttöön soveltuvana materiaalina. Jätteen hyödyntäminen pohjavesialueella on kielletty ilman ympäristölupaa.

Jätteen sijoituspaikan kiinteistön omistajan ja haltijan hyväksynnästä on erikseen määrätty, koska joissain tapauksissa jätettä hyötykäyttää rakentaja, joka ei välttämättä ilmoita materiaalin käytöstä kiinteistön haltijalle. Myös kiinteistön uuden haltijan on oltava selvillä käytetyistä jätteistä, esimerkiksi lisärakentamista varten.

11 § Jätteiden polttaminen kiinteistöllä

Kiinteistön lämmityskattiloissa poltettavat materiaalit saattavat aiheuttaa ympäristön pilaantumista noen, hajun ja terveydelle vaarallisten päästöjen takia. Avopoltto aiheuttaa herkästi naapuruushaittaa savuamisen ja hajun muodossa. Taajaan rakennetun alueen ulkopuolella kiinteistöt sijaitsevat yleensä sellaisella etäisyydellä toisistaan, että yleisesti ei ole tarvetta kieltää vähäiseksi katsottavaa

myrkyttömän ja haitattoman kasviperäisen aineksen polttamista avopoltona.

Vastaava määräys sisältyy kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin.

12 § Kompostointi ja kuivakäymälät

Kompostista ja käymäläjätteestä saattaa aiheutua haju- ja viihtyvyyshaittaa naapureille sekä ympäristön pilaantumisen vaaraa ravinnepäästöjen vuoksi. Raaka tai puoliraaka käymäläjäte on sijoitettava jälkikompostiin. Kompostin on oltava sellainen, josta suotoneste tai muu neste ei pääse valumaan maaperään. Kompostin on oltava asianmukainen, tarkoitukseen suunniteltu, umpinainen kompostointilaitte. Käymälän pohjan tiiveys ehkäisee haitta-aineiden kulkeutumista maaperään ja pohjaveteen. Lopputuotteen riittäväksi jälkikompostointiajaksi riittää yleensä yksi vuosi.

Osittain vastaava määräys sisältyy kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin.

13 § Puhdistamolietteen ja lieteseoksen käyttö

Määräyksessä on määritelty ne alueet, joilla ravinnerikkaan, mahdollisesti haitallisia aineita ja taudinaiheuttajia sisältävän aineksen käyttöä on rajoitettava. Määräys on annettu erityisesti ravinteiden ja taudinaiheuttajien aiheuttamien haittojen ehkäisemiseksi ja pohjaveden pilaantumisvaaran torjumiseksi.

Yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvä tai muu vastaavanlaatuinen liete tai siitä valmistettu lieteseos sisältää teollisuudesta sekä erilaisten kemikaalien käytöstä peräisin olevia orgaanisia ja epäorgaanisia haitta-aineita. Lisäksi liete tai lieteseos saattaa sisältää taudinaiheuttajamikrobeja.

Yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvän tai muun vastaavanlaatuisen lietteen tai siitä valmistetun lieteseoksen käyttö maanparannusaineena pohjavesialueella saattaa aiheuttaa pohjaveden pilaantumisvaaran.

Määräys ei koske lannoitevalmistelain (539/2006) ja maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (12/2007) tarkoittamia lannoitevalmisteita, kuten maanparannuskompostia.

Yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoissa syntyvän tai muun vastaavanlaatuisen lietteen tai siitä valmistetun lieteseoksen käytöstä maanviljelyksessä säädetään muutoin jätelain nojalla valtioneuvoston antamassa päätöksessä (Valtioneuvoston päätös puhdistamolietteen käytöstä maanviljelyksessä, 282/1994).

Maa- ja metsätalousministeriö ja Kasvintuotannon tarkastuskeskus ovat antaneet ohjeen maataloudessa käytettävälle puhdistamolietteelle (MMMELO 2915/835/2005).

Puhdistamolietteen ja lieteseoksen käyttöön sovelletaan soveltuvin osin valtioneuvoston asetusta maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (Valtioneuvoston asetus maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta, nitraattiasetus, 931/2000).

Nitraattiasetuksen liitteen 3 suositukset koskien lannan levityspaikkaa (k. 2) on annettu määräyksiinä.

4 LUKU PÖLY, SAVU JA HAJU ULKOTILOISSA

14 § Lämmityslaitteistot

Puhtaan palamisen päästöt ovat murto-osa huonosti toteutetun puunpolton päästöistä. Pienpolton päästöt voivat muodostaa valtaosan asuinalueen kaikista hiukkas- ja hiilivetypäästöistä. Savu saattaa myös kulkeutua ilmanvaihdon mukana ulkoilmasta rakennusten sisäilmaan. Kiinteän polttoaineen on oltava kuivaa.

Lämmityslaitteistojen säädöllä, huollolla ja käytöllä voidaan vaikuttaa palamiseen. Joissakin tapauksissa savukaasujen päästökorkeudella voidaan vaikuttaa kaasujen leviämiseen ja laimentumiseen.

15 § Rakennus-, kunnostus-, kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Määräyksellä halutaan ehkäistä rakennus-, kunnostus-, kunnossapito- ja puhtaanapitotöistä peräisin olevan pölyn aiheuttamat terveyshaitat, ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentyminen ja muu ympäristön pilaantuminen. Määräysten mukaan suojaus- ja kastelumenetelmien tulee kaikissa töissä olla sellaisia, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön estetään.

Puhtaanapidon nostattama pöly sisältää hienojakoista hiekkaa, nastarenkaiden ja hiekoitushiekan asfaltista hiomaa kiviainesta ja renkaista irronnutta metallia ja kumia sekä autojen pakokaasujen sisältämiä yhdisteitä, kuten polyaromaattisia hiilivetyjä. Katupöly on haitallista varsinkin herkille väestöryhmille, kuten lapsille sekä sydän- ja keuhkosairaille.

Lehtipuhaltimen käytöstä kuivan hiekan, mutta myös kuivissa olosuhteissa lehtien poistoon aiheutuu pölyhaittaa, joten sen käyttöä on syytä rajoittaa. Jossain määrin poistettavaa materiaalia voidaan kustuttaa pölyämisen vähentämiseksi.

5 LUKU MELU JA TÄRINÄ ULKOTILOISSA

16 § Tiedotusvelvollisuus

Toiminnasta tai työstä on määrätty tiedotusvelvollisuus, koska melun tai tärinän tilapäinen sietäminen on helpompaa silloin, kun tiedetään etukäteen, kuinka kauan toimintaa harjoitetaan ja minä vuorokaudenaikoina se tapahtuu. Tiedotteesta on käytävä ilmi ainakin työn tai tapahtuman laatu, kesto, kellonajat sekä vastaava yhteyshenkilö.

17 § Ilmoitusvelvollisuus

Toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusta koskevassa päätöksessä voidaan antaa määräyksiä haitan rajoittamiseksi. (YSL 60.1 ja 64 §)

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, kuten niin sanotusta hartiapankkirakentamisesta eikä puolustusvoimien toiminnasta, kuten sotaharjoituksista. Ilmoitusta ei asian luonteesta johtuen tarvitse tehdä hengen tai omaisuuden pelastamiseksi tai suojaamiseksi välttämättömistä toiminnoista. (YSL 60.2 §, HE 84/1999 vp, 60 §:n yksityiskohtaiset perustelut).

Ympäristönsuojelumääräyksillä voidaan toimintakohtaisesti määrätä, että YSL 60 §:n ilmoitusvelvollisuutta ei sovelleta. Ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle voidaan rajata vain sellaiset toiminnot, jotka ovat lähtökohtaisesti ilmoitusvelvollisia. (YSL 60.2 §).

Ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle on rajattu sellaiset tilapäiset tapahtumat ja työt, joiden ei arvioida aiheuttavan merkityksellistä haittaa tai haittaa aiheuttava työ tai toiminta on lyhytaikaista taikka haittaa aiheuttava työ tai toiminta on lyhytaikaista. Haittaa on vähennetty rajaamalla toiminta tiettyihin kellonaikoihin, rajaamalla toimintapaikkoja sekä edellyttämällä tiedottamista haitasta mahdollisesti kärsiville. (HE 84/1999 vp, 60 §:n yksityiskohtaiset perustelut)

Kohdassa yksi (1) louhintaan katsotaan kuuluvan poraus, räjäytys, iskuvasaran käyttö sekä louheen lastaus ja ajo.

Kohta kaksi (2) voi tarkoittaa esimerkiksi kerrostalojen julkisivujen kunnostusta hiekkapuhaltamalla ja/tai parvekkeita piikkaamalla, betonimurskausta tai iskuvasaran käyttöä.

Kohta kolme (3) ei kuitenkaan rajaa ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle moottoriurheilukilpailuja, joista tulee jatkossakin tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus.

Ilmoitusvelvollisuudesta riippumatta toimintojen ja äänentoistolaitteiden sijoittelulla voidaan vähen-

tää melun ja tärinän leviämistä ympäristöön.

Tärinähaittojen yhteydessä esille tulevat usein rakennusten ja rakennelmien vaurioitumisepäilyt. Tällöin kyseessä on yksityisoikeudellinen siviiliriita. Ympäristövahinkojen korvaamista koskevan lain (737/1994) mukaan ympäristövahinkona korvataan tietyllä alueella harjoitetun toiminnan aiheuttamasta tärinästä johtuva vahinko. Vahinko korvataan lain mukaan, jos häiriön sietämistä ei voi pitää kohtuullisena. Henkilö- ja esinevahinkojen korvaamiseen sovelletaan vahingonkorvauslain (412/1974) 5 luvun säännöksiä.

18 § Erityisen häiritsevä melu ja tärinä yöaikaan

Yöajan hiljaisuuden ja lepoajan vuoksi on tarpeen erikseen rajoittaa erityisen häiritsevää tilapäistä melua ja tärinää yöllä. Yöaikaisen tilapäisen melun ja tärinän rajoittaminen koskee lähinnä ammatillaisen, erityisen häiritsevän ja mahdollisesti terveyshaittoja aiheuttavan melun ja tärinän torjumista. Erityinen häiritsevyys tarkoittaa, että toiminnasta aiheutuva melutaso on huomattavaa verrattuna taustameluun. Erityistä häiritsevyyttä ei voida tulkita suoraan esimerkiksi annettujen ohjearvojen avulla, koska ohjearvot kuvaavat yleensä pitkäaikaisen altistumisen haitallisuutta. (HE 84/1999 vp, 60 §:n yksityiskohtaiset perustelut)

Määräyksellä ohjataan työt tehtäviksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsota erityisen häiritseväksi. Poikkeuksena ovat yhteiskunnan kannalta välttämättömät, tilapäiset työt. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön tilapäinen työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä tilapäinen työ.

Järjestyslain (612/2003) 3.1 §:n kohdassa 1 kielletään yleisen järjestyksen häiritseminen tai turvallisuuden vaarantaminen yleisellä paikalla metelöimällä ja muulla vastaavalla tavalla. Näin ollen puutumiskynnys järjestyslain nojalla on alhaisempi kuin ympäristönsuojelumääräysten nojalla.

Tieliikenteen tai ilmailuliikenteen ohjauksesta tai rataverkon nopeusrajoituksista ei voida antaa määräyksiä kunnan ympäristönsuojelumääräyksillä. (HE 84/1999 vp, 19 §:n yksityiskohtaiset perustelut)

Määräys kieltää yöaikana esimerkiksi seuraavat toiminnot, koneet ja laitteet: hiekkapuhallus, räjäytys, louhinta, lyöntipaalaus, lehtipuhallin, iskuvasara, sirkkeli, kulmahiomakone, ruohonleikkuri ja moottorisaha.

Kohdassa kaksi (2) tarkoitetaan esimerkiksi poikkeuksellisista sääolosuhteista johtuvia raivaus- ja korjaustöitä.

Kohdassa neljä (4) olosuhteilla tarkoitetaan maa- tai metsätaloustoiminnan kausiluonteisuudesta johtuvia olosuhteita, kuten viljan- tai metsänkorjuuta.

Kohdassa kuusi (6) tarkoitetaan esimerkiksi poikkeuksellisesta tilanteesta johtuvaa, vesivahingon leviämisen estämiseksi tarpeellista pumppaus- tai kuivatuslaitteen käyttöä taikka tulipalon tai vastaavan onnettomuuden seurauksena tapahtuvia välttämättömiä raivaustöitä. Kyse on lähtökohtaisesti hengen tai omaisuuden pelastamiseksi tai suojaamiseksi välttämättömistä toimista.

19 § Äänentoistolaitteiden käyttö

Meluavaa toimintaa harjoittavan on huolehdittava melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi.

6 LUKU MAATALOUS JA ELÄINTEN PITO

20 § Lannan, lietelannan ja virtsan levitys

Määräyksessä on määritelty ne alueet, joilla lannan käyttöä on rajoitettava. Määräys on annettu erityisesti ravinteiden aiheuttamien haittojen ehkäisemiseksi ja pohjaveden pilaantumisvaaran torjumiseksi. Nitraattiasetuksen (931/2000) liitteen 3 suositukset koskien lannan levityspaikkaa (k. 2) on

annettu määräyksinä.

Lannan varastoinnista, levittämisestä ja muusta käsittelystä annetaan tarkempia määräyksiä nitraattiasetuksessa (931/2000).

21 § Hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden vesiensuojelliset vähimmäissuojaetäisyydet

Kunnan alueella on runsaasti hevosharrastustoimintaa, johon liittyvien hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden on perusteltua sijaita siten, että ympäristön pilaantumista ja pilaantumisvaaraa voidaan ehkäistä. Ulkoilu- ja harjoittelualueilla tarkoitetaan hevosten läpi vuoden käyttämiä, yleensä kasvipeitteettömiä jaloittelualueita. Laitumilla, joita määräykset eivät koske, puolestaan tarkoitetaan alueita, jotka säilyvät käytön aikana (noin touko-syyskuu) kasvipeitteellisinä ja joilla eläimille ei anneta lisäruokintaa.

Määrätyillä vähimmäissuojaetäisyyksillä on tarkoitus estää ravinteiden huuhtoutumista pintavesiin sekä turvata talousveden hygieenistä laatua. Vähimmäissuojaetäisyyksissä on tapauskohtainen, muun muassa toiminnan laajuudesta sekä kiinteistön maaperästä ja topografisista ominaisuuksista riippuva vaihteluväli.

Määrätyt etäisyydet ovat vähimmäissuojaetäisyyksiä, joita suurempia suojaetäisyyksiä voidaan ympäristön pilaantumisen ja pilaantumisvaaran ehkäisemiseksi tapauskohtaisesti tarvita, eikä etäisyyksiä tule esimerkiksi käyttää sellaisenaan uuteen toimintaan liittyvien hevosten ulkoilu- ja harjoittelualueiden vesiensuojellisen sijoittamisen suunnitteluperusteena.

7 LUKU POLTTOAINEET JA MUUT KEMIKAALIT

22 § Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesi- ja ranta-alueilla

Määräyksellä pyritään ehkäisemään polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytyksestä aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden pilaantumisena.

Suoja-altaan tilavuus on mitoitettava siten, että vuototilanteessa altaaseen sopii vähintään 1,1 kertaa siihen sijoitetun säiliön nestetilavuus.

23 § Öljy- ja polttoainesäiliöiden määräaikaistarkastukset

Pohjavesialueella sijaitsevien maanalaiden säiliöiden tarkastuksissa tulee noudattaa Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöstä maanalaiden öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (30.3.1983/344). Huonokuntoiset öljy- ja polttoainesäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotaessaan aiheuttaa maaperän pilaantumista, joten tarkastamisvelvollisuus on määrätty myös muilla alueilla oleville säiliöille. Näin säiliöiden kunnan heikkeneminen voidaan havaita ajoissa ja estää vahinkojen syntyminen.

24 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely

Käytöstä poistetut ja vanhat vielä käytössä olevat maanalaiset säiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Käytöstä poistettuja säiliöitä ei ole aina välttämättä puhdistettu, joten on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu säiliöiden aikaa myöten rikkoutuessa.

Poistamalla säiliöt maaperästä määräyksen mukaisesti estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Lisäksi maaperä vanhojen säiliöiden ympärillä voi olla pilaantunut vuotojen seurauksena ja edellyttää puhdistamista.

Käytöstä poistettu säiliö on tyhjennettävä öljystä ja pohjalle kertyneestä öljyisestä sakasta mahdollisuuksien mukaan ennen nostamista. Säiliön ja putkiston nostamisen yhteydessä saattaa tapahtua pilaantumista, mikäli säiliö ja putkisto eivät ole puhtaita. Toisaalta myös öljyä sisältävän säiliön jatkokäsittely on vaikeaa.

Ennen määräysten voimaantuloa asianmukaisesti puhdistettua ja hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella (esimerkiksi sora tai lecasora) täytettyä säiliötä ei kuitenkaan edellytetä poistettavaksi. On kuitenkin pyrittävä varmistamaan, että säiliöön ei ole jäänyt öljyä, joka voisi päästä vuotamaan maaperään.

Vanhat säiliöt voivat sijaita sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti vaikea tai mahdoton poistaa esim. rikkomatta rakennuksen rakenteita tai aiheuttamatta sortumisvaaraa. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi hakea kirjallisesti ympäristönsuojeluviranomaiselta perustellusta syystä. Ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksissa kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa käytöstä poistettu, ehjä maanalainen säiliö, mikäli poistaminen on teknisesti hyvin vaikeaa tai siitä aiheutuu kohtuutonta vahinkoa muulle omaisuudelle. Tällöinkin säiliö tulee puhdistaa ja täyttää hiekalla sortumisvaaran ehkäisemiseksi. Lisäksi säiliön täyttö- ja ilmaputket on aina poistettava.

Vastuu maahan jätetystä säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tieto määräyksen mukaisesti.

8 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

25 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksia määräyksistä (YSL 19.3 §). Poikkeus käsitellään noudattaen hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita on tarpeen mukaan kuultava. Päätökseen saa hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä. (HE 84/1999 vp, 19 §:n yksityiskohtaiset perustelut)

Milloin annettu määräys voi perustellusta syystä, haitan riittävä ehkäiseminen huomioiden, johtaa kohtuuttomuuteen tai voi olla muutoin epätarkoituksenmukainen, voidaan erillisen hakemuksen perusteella poiketa annetuista määräyksistä. Tarvittaessa valvova viranomainen antaa tarkentavia ohjeita ja määräyksiä. (HE 84/1999 vp, 19 §:n yksityiskohtaiset perustelut)

26 § Tiedonantovelvollisuus

Tiedonantovelvollisuus perustuu YSL:ssa säädettyyn valvontaviranomaisen laajaan tiedonsaantioikeuteen ja toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuuteen. (YSL 19.2 k. 6 ja 83 §)

27 § Voimaantulo

Määräysten hyväksymistä ja voimaantuloa koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. (YSL 19.4 §)